

Dalok, mondókák a bölcsődében

- **Csigabiga, palota,**

Nosza, hol az ajtaja?

Úgy csinálunk, mintha keresnénk az ajtaját.

Ajtaja nincsen,

Ablaka sincs,

Kezünkkel mutatjuk, hogy nincsenek.

Sehol egy lyuk,

Hol bekukkints, kukucs!

A kezünkkel a szemünk előtt távcsövet formázunk és bekukucsálunk rajta.

- **Borsót főztem jól megsóztam,**

A kisgyermek tenyerébe kavargatunk az ujjunkkal, mintha az lenne a fazék.

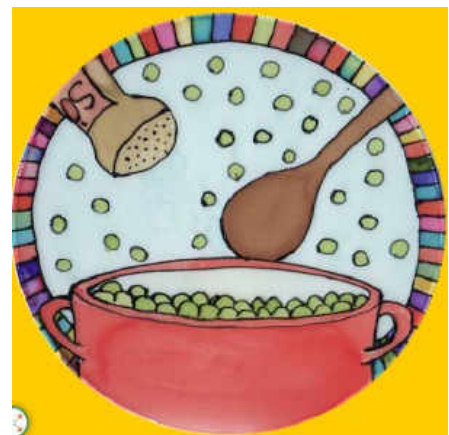
A „megsóztam” résznél kis tenyere felett sózást imitálunk.

meg is paprikáztam,

A „paprikáztam” résznél ritmikusan megcsipkedjük a tenyerét.

ábele, bábele, fuss!

Végigsimítjuk a tenyerét, majd beletapsolunk.

- **Én kis kertet kerteltem,**

Többször megsimítjuk a kisgyermek tenyerét.

bazsarózsát ültettem.

Mutató ujjunkkal megbökdössük a tenyerét ritmusra.

Szél, szél fújdogálja,

Megfogjuk a a gyermek kezeit és ide-oda lengetjük, mintha a szél fújna.

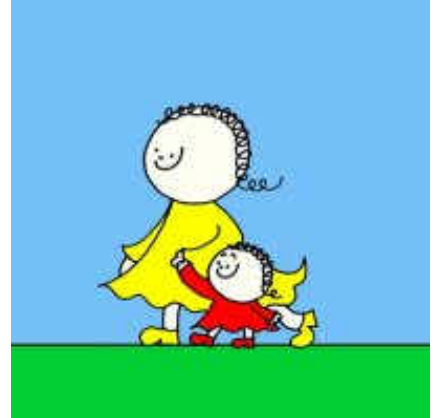
eső, eső veregeti, huss!

Tapsolunk vagy esőt imitálunk a kezünkkel.

- Sétálunk, sétálunk,

Egy kis dombra lecsücsülünk, csüccs!

Körbe sétálunk a kisgyermekkel, majd a „csüccs” részénél leguggolunk .

- Egy, kettő, három, négy,
te kis cipő hová mégy?

Kipp, kopp kopogok, bölcsődébe indulok.

Sétálunk a kisgyermekkel, majd a „kipp, kopp kopogok” részénél hangosabban lépkedünk .

- Lóg a lába, lóg a,
nincsen semmi dolga,
mert ha dolga volna,
a lába nem lógna.

Ölünkbe ül a kisgyermek és mozgatjuk a lábát, majd a végén leengedjük a földre.

- Hinta, palinta,
régi dunna, kis katona,
ugorja Dunnába, zsupsz!

Ölünkbe hintáztatjuk a kisgyermeket jobbra- balra, majd a „zsupsz” részénél, leengedjük a földre.

- Gyerekek, gyerekek szeretik a perecet.

Sósat, sósat jó ropogósat.

Aki vesz annak lesz, aki nem vesz éhes lesz.

Végig ütemesen tapsolunk. Lehet a tempón (gyorsabban, lassabban) vagy a hangerősségen (halkabban, hangosabban) változtatni.

- Esik az eső,
hajlik a vessző,
haragszik a katona,
mert megázik a lova.

Ne haragudj, katona,
majd kisüt a napocska,
megszárad a lovacska.

Esőt, majd napsütést imitálunk a kezünkkel.

Közbe figyelhetjük az ablakon keresztül, hogy esik az eső.

- Dirmeget-, dörög a medve,

Nincsen neki jó kedve.

Lassan lépegetünk közbe a kisgyermekkel.

Alhatnék, mert hideg van,

Kezünkkel alvást, majd fázást imitálunk.

Jó lesz bent a barlangban.

Lépegetünk tovább, komótosan.

- **Hóembernek se keze, se lába.**
Forgatjuk a kezünket, majd a lábunkat.
Hóembernek picic szemé szén.
Rámutatunk a szemünkre.
Lustán pislant, fadugó az orra.
Nagyokat pislogunk, majd az orrunkra mutatunk.
Vásott kannát visel a fején.
Fejünket óvatosan megpaskoljuk.
- **Betemetett a nagy hó**
erdőt, mezőt, rétet.
Minden, mint a nagyanyó
haja, hófehér lett.
Minden, mint a nagyapó
bajsa, hófehér lett,
csak a fekete rigó
maradt feketének.
Éneklés közben imitálhatjuk vagnézhetjükahóesést.

- Éj-mélyből fölzengő

csing-ling-ling-száncsengő,

Száncsengő-csing-ling-ling

Tél öblén halkán ring.

Csengővel (vagy a kezünkkel imitálhatjuk a csengőt) csengetünk a „csing-ling-ling „
részeknél.

Föl dobban két nagy ló

Kop-kop-kop nyolc patkó,

Nyolc patkó kop-kop-kop

Csönd zsákból hangot lop.

Kopogunk a kezünkkel, a földön a „kop-kop-kop” résznél.

Szétmálló hang erdő,

Csing-ling-ling, száncsengő.

Száncsengő csing-ling-ling

Tél öblén halkán ring.

Úgy csengetünk, mint az első versszakban.

